

RESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA I CAPDILL D'ESQUERRA
A VISITA A NOSTRA VILA EL 26 D'OCTUBRE PROP-PASSAT

Aquest és el mot just què és mereixen els homes de la Lliga de Bellpuig.

Nosaltres trobem natural i digne que tot home educat tingui la ideologia que tingui, és descobreixi davant la mort, però considerem pura farsanteria el que nostres lligaires arboresin la bandera a mig pal en senyal de dol per la mort del que fou en vida President de la Generalitat de Catalunya.

Els homes que en vida no tenien a Macià com ha President, els homes que havien fet burla i escarni de la seva persona i de la seva representació, els homes que en la visita de nostre President a nost a Vila tancaren llurs portes perquè l'aire que respirava Macià, per ells ex-coronel, ex-presidari, ex-patriat, etc., etc., no empestés la seva llar, els homes que en la visita del Borbó fatidic féren un número extraordinari del «Pregoner» per honorar a ell i als demés acompanyants de la dictadura i que en la visita de nostre President no serviren aquelles pàgines sinó per burla i per escarni del gran patrici, no podent ni ells, ni els altres decentment, dignament onejar la bandera a mig pal, ni suspendre els festetjos en senyal de dol. El fer-ho fou pura farsa, pura hipocresia, car al cor d'aquests homes, hi brollava a dolls l'alegria, alegria que no era manifestada al carrer, perquè tenien por de que el poble fes justícia.

Vosaltres que odiaveu la vida i l'obra de Macià, no tenieu, ni teniu dret a res del que aquest home símbol, del que aquest gran patriota creà, edificà. Ni en vida, ni en mort res d'ell és vostre. Es tan sols dels que l'estimaren. Si en vida no fou el vostre President, menys ho ha d'ésser en mort, perquè vosaltres en la vostra intimitat celebraveu aquesta. Ni la seva memòria pot ésser vostra!... Macià és per als *humils*, paraula d'ell que vosaltres en feieumofa, en feieu escarni... Macià és per els explotats que vosaltres sense concieència seguïu explotant... Macià és per els esquerrans, per els homes revolucionaris, per tots aquells que lluiten per noves llibertats... En una paraula, Macià és nostre. Mai serà de vosaltres!

Farsants!... hipòcrites!...

R. TUDELA

Honorem-lo recordant les seves gestes que l'omplenaren de glòria. Honorem-lo recordant aquella data del 20 de maig de 1906 en que Macià s'adherí al moviment catalanista renunciant a la vida militar i posant aquesta al servei de Catalunya.

Honorem-lo recordant l'any 1921 que amarat ja de Catalunya, que comprenent ja a fons el problema de nostra terra agrupava aquella munió de joves entusiastes sota el nom d'*Estat Català*.

Honorem-lo pels seus 7 anys d'exil·li, de persecució, de sofriments...

Honorem-lo com a home rebel per la seva gesta de Prats de Motlló, per haver proclamat la República Catalana... per haver revindicat les nostres llibertats, per la seva vida justa, digna i honorada.

I honorem-lo per damunt de tot, continuant la seva obra, fent-nos dignes d'aquesta Catalunya que ell tan havia estimat.

J. A.